

บทเรียนด้านการเรียนรู้ บทที่ 21

เรื่อง การค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:	แสดงแรงจูงใจและทักษะที่จะเป็นผู้เลี้ยงตนเองได้อย่างประหยัด
ตัวชี้วัด:	เกิดความสนใจและความฉลาดเฉลียวในด้านอาชีพที่มีลักษณะเหมาะสมกับตน
สาระการเรียนรู้:	เกิดการรับรู้วิธีแก้ปัญหามองหาทางบวก รวมถึงนำไปปฏิบัติและประเมินวิธีเหล่านั้นได้
กลุ่มอายุ:	9-11 ปี
หัวข้อหลัก:	การห้วงใยดูแลสภาพแวดล้อม
บทเรียน:	การค้นหาวิธีแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม
เวลาที่ใช้ในการสอน:	10 นาทีสำหรับบันทึกประจำวัน, 35 นาทีสำหรับบทเรียน

วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ :

1. เด็กสามารถบ่งชี้สิ่งที่น่าสนใจเป็นห่วงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น (นอกเหนือจากน้ำและการกัดเซาะ)
2. เด็กสามารถจัดทำแผนเพื่อแก้ไขปัญหานั้นได้

อุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้ :

1. สมุดบันทึก
2. เครื่องเขียน
3. กระดาษสำหรับงานกลุ่ม
4. กระดาน
5. ปากกาไวท์บอร์ด

สิ่งที่ผู้สอนต้องเตรียม :

1. อ่านและทำความเข้าใจบทเรียนทั้งบท
2. เตรียมอุปกรณ์การสอนที่ต้องใช้

3. คิดถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนของคุณ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับน้ำและการกัดเซาะ ปัญหาเหล่านี้อาจเป็น : มลพิษจากโรงงาน (หรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ) อากาศเป็นพิษ (จากสาเหตุต่าง ๆ เช่น ไอเสียรถยนต์ และมอเตอร์ไซด์) ขยะ ของเสียหรือของใช้แล้วจากมนุษย์ และสัตว์ตามท้องถนน ฯลฯ
4. ลองพิจารณาหาวิธีแก้ไขปัญหานั้น
5. ตัดสินใจว่ากิจกรรมนี้จะควรจะเป็นรายบุคคล, เป็นคู่, หรือเป็นกลุ่ม หากคิดว่าเด็ก ๆ จะทำกิจกรรมนี้ ได้ยาก ให้วางแผนที่จะทำกิจกรรมนี้เป็นกลุ่ม หรือจับคู่เด็กที่มีทักษะน้อยกับเด็กที่มีทักษะมากกว่า ทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การนำเข้าสู่บทเรียน:

คำถามสำหรับบันทึกประจำวันให้ครูถามว่า : นอกเหนือจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับน้ำและการกัดเซาะ มีปัญหาที่น่าเป็นห่วงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอะไรอื่นอีกบ้างในชุมชนของเรา ลองคิดดูว่ามีด้านใดในชุมชนของเราที่ไม่สะอาดและอาจทำให้เกิดอันตรายกับผู้คนได้ (ให้เวลาเด็กเขียนลงในสมุดบันทึก)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน:

ครูขอให้เด็ก ๆ แบ่งปันความคิดเรื่องความห่วงใยสภาพแวดล้อมในชุมชน ขณะที่เด็ก ๆ แบ่งปัน ครูเขียนความคิดของพวกเขาลงบนกระดานและเพิ่มเติมความคิดของครูเสริมลงไปด้วย

ครูพูดว่า:

1. “ให้เด็ก ๆ เลือกหยิบยกปัญหาสิ่งแวดล้อมของชุมชนมาอย่างหนึ่งแล้ววางแผนหาวิธีแก้ไข หลังจากที่ได้คิดหาวิธีแก้ไขได้แล้ว เด็ก ๆ จะต้องสมมติว่าตัวเองจะไปพูดเรื่องนี้ในการประชุมกับคนที่มีความรับผิดชอบในการแก้ปัญหานี้”
2. “เด็ก ๆ จะต้องเขียนบทพูดสั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยด้านต่าง ๆ เหล่านี้” ให้ครูเขียนลงบนกระดาน
 - ก. บรรยายถึงปัญหาและสาเหตุที่คนเหล่านี้ต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องนี้
 - ข. สรุปสั้น ๆ ว่าคนกลุ่มนี้จะช่วยแก้ไขปัญหามลพิษได้อย่างไร
3. ควรจะพยายามเขียนบทพูดให้มีลักษณะจูงใจให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ครูถามเด็ก ๆ ว่า : “ปกติแล้วการพูดแบบใดมักจะจูงใจคนอื่นได้ดี”

คำตอบที่เด็กอาจตอบได้แก่ : หลักฐานแน่นหนา, มีตัวอย่างที่เห็นภาพได้ชัด, เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคล, ภาษาที่เด็ดขาด, (แต่ไม่ดูหมิ่นคนอื่น) ฯลฯ ครูหนุนใจให้เด็ก ๆ ใช้การพูดในลักษณะเช่นนี้ในบทพูดที่เขาเตรียมไว้

ปล่อยให้เด็กทำงาน (เดี่ยว, เป็นคู่, เป็นกลุ่ม, ตามที่ครูตัดสินใจ) ขณะที่เด็ก ๆ ทำงาน ครูเดินรอบห้อง และช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล หากเด็กรู้สึกว่าการหาวิธีแก้ปัญหามลพิษได้ยาก ครูช่วยแบ่งปันความคิดของครูได้

สำหรับเด็ก ๆ ที่มีปัญหาเรื่องการเขียนให้มีลักษณะจูงใจ ครูถามคำถามนำเช่น “เราลองคิดถึงคนที่เดือดร้อนโดยตรวจมาจากผลของปัญหาสิ่งแวดล้อมนี้” ครูหนุนใจเด็กให้เขียนเรื่องของคนนี้ในบทพูดของเขา ครูอาจให้เด็กคิดถึงตัวอย่างบางเรื่องที่เจาะจงเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อม แล้วเขียนเกี่ยวกับเรื่องนั้น

การสรุปบทเรียน :

ครูขอให้เด็กบางคนอ่านบทพูดเชิญชวนของเขาให้เพื่อนคนอื่น ๆ ฟัง เมื่อเขาทำเสร็จแล้ว ครูพูดกับเด็ก ๆ ว่า “ความรับผิดชอบส่วนหนึ่งของการเป็นผู้อารักขาที่ดีของโลกหมายความว่าเรามีความกล้าที่จะพูดแสดงความเห็นและทำหายคนอื่น ๆ ให้ปกป้องโลกให้ดีขึ้น ขณะเดียวกันที่เราต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเราทำเป็นตัวอย่าง เราก็ต้องเต็มใจที่จะสนับสนุนให้คนอื่นเปลี่ยนพฤติกรรมของเขาด้วยเช่นกัน”

(กิจกรรมใดที่ได้ผลดี? กิจกรรมใดที่ได้ผลไม่ดี? ฉันจะเตรียมบทเรียนครั้งต่อไปให้ดีขึ้นได้อย่างไร?)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

[illegible]